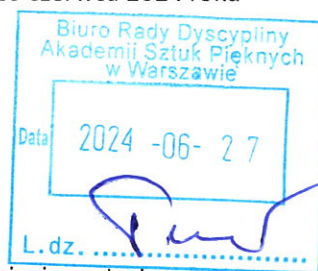

Poznań, dnia 10 czerwca 2024 roku

Prof. Joanna Stefańska

Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej

Instytut Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego

Recenzja dorobku twórczego, naukowego oraz wskazanego osiągnięcia artystycznego stanowiącego podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz przedstawionych przez Kandydata osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących sztukę. Recenzja została sporządzona na zlecenie Rady Dyscypliny Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w związku z pismem Rady Doskonałości Naukowej z dnia 9 lutego 2024 roku nr DRKN.Z8.400.95.2023 w sprawie powołania części składu komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego panu dr Filipowi Wierzbickiemu - Nowakowi w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Recenzja została sporządzona zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t. j.:Dz.U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.).

Do zlecenia została dołączona dokumentacja postępowania złożona przez Habilitanta w wersji elektronicznej, w tym wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, kopia dokumentu stwierdzającego posiadanie stopnia doktora. Dokumentacja na nośniku elektronicznym(pendrive), zawierająca : Autoreferat, wskazane osiągnięcia artystyczne z dokumentacją publicznej prezentacji dzieła w formie fotograficznej wraz z opisem, dokumentację najważniejszych, pozostałych osiągnięć artystycznych wraz z opisem, wykaz dorobku artystycznego, naukowego oraz osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących sztukę.

OGÓLNE DANE O HABILITANCIE

Filip Wierzbicki - Nowak jest absolwentem Wydziału Malarstwa Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Studia ukończył w 2012 roku. Pracę dyplomową pt. *Warstwy przenikania* zrealizował pod kierunkiem prof. Dominika Lejmana. W roku 2018 ukończył studia doktoranckie na Wydziale Malarstwa i Rysunku Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu, w tym samym roku uzyskał stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne, na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej *Nawarstwianie i rozwarstwianie. Konteksty przenikania przestrzeni w obrazie*. Promotorem w przewodzie doktorskim była dr hab. Katarzyna Kujawska Murphy prof. UAP. Recenzentami w przewodzie doktorskim byli prof. Zbigniew Romańczuk z Akademii Sztuki w Szczecinie oraz dr hab. Piotr Korzeniowski z Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Pan dr Filip Wierzbicki - Nowak w latach 2016-2020 zatrudniony był na stanowisku asystenta, a od 2020 roku zatrudniony jest na stanowisku adiunkta w VIII Pracowni Rysunku prowadzonej przez dr hab. Katarzynę Kujawską - Murphy prof. UAP.

OCENA AUTOREFERATU, OSIĄGNIĘĆ TWÓRCZYCH KANDYDATA ORAZ WSKAZANEGO OSIĄGNIĘCIA ARTYSTYCZNEGO (DZIEŁA HABILITACYJNEGO) STANOWIĄCEGO PODSTAWĘ UBIEGANIA SIĘ O NADANIE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

Autoreferat dr Filipa Wierzbickiego - Nowaka stanowi merytoryczne uzupełnienie artystycznej prezentacji, zawiera precyzyjny opis wskazanego dzieła, stanowiącego podstawę ubiegania o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Habilitant w sposób wyczerpujący informuje o założeniach ideowych i natury formalno- wyrazowej zrealizowanego dzieła habilitacyjnego oraz innych prac, wchodzących

w skład dorobku artystycznego kandydata. Autor przeprowadził swój wywód w oparciu o logiczną konstrukcję, nastawiony na formalną analizę zrealizowanych dzieł artystycznych i zaprezentował czytelną, przekonującą i wiarygodną przestrzeń dla zobrazowania poszczególnych etapów swojej twórczości. Autoreferat stanowi materiał ułatwiający wgląd w postawę artystyczną Habilitanta i ujawnia jego preferencje badawcze. Odnajduję w nim główne idee leżące u podstaw przyjmowanych i transformowanych postaw artystycznych. Istotną cechą określającą postawę twórczą Pana dr Filipa Wierzbickiego – Nowaka jest eksperymentowanie prowadzące w kierunku tworzenia własnej, oryginalnej wypowiedzi artystycznej wynikającej z takiego traktowania bytów i form materialnych, które umożliwiają budowanie przekazu w oparciu o działania w obszarze wielu mediów. W odniesieniu do wzajemnej relacji kluczowych elementów działania artystycznego – idei oraz procesu twórczego, które tworzą otwarty na eksperyment obszar, powstają prace, które są potencjalnym źródłem kolejnej idei, stanowiąc pole rozważań dla nowej koncepcji artystycznej, gdzie obszar poszukiwań odnosi się do rozwiązań w zakresie różnych dyscyplin, eksperymentów formalnych i warsztatowych. Realizacje Filipa Wierzbickiego – Nowaka stanowią rezultat poszukiwania nowego wymiaru przestrzeni poprzez działania w obszarze malarstwa, rysunku, instalacji audiowizualnej. Habilitant konsekwentnie buduje swój przekaz artystyczny stosując w swoich realizacjach zabiegi wykorzystujące zjawisko iluzji optycznej oraz wykorzystując materiały takie jak polerowana blacha, powierzchnie lustrzane, transparentne i półtransparentne tafle szkła. Habilitant traktuje przestrzeń jako źródło inspiracji, a jej doświadczanie i sposoby jej postrzegania stanowią źródło dociekań artystycznych podejmowanych już na etapie studiów, w pracy dyplomowej i kontynuowanych w kolejnych, także najnowszych realizacjach. Idea wpisywania obiektów w istniejącą przestrzeń służy jej redefinicji w procesie poszukiwania wciąż nowych wariantów wizualnych jej obrazu. W pracy dyplomowej *Warstwy przenikania* Filip Wierzbicki – Nowak prezentuje obiekty w formie ekranów percepcyjnych wykonanych z różnej wielkości lusterek oraz polerowanej blachy, obiekty wpisywały się w przestrzeń ekspozycji, stając się niemal niewidoczne, jednocześnie odbiorca stawał się istotnym elementem przestrzeni poprzez możliwość dostrzeżenia własnego odbicia. Habilitant napisał w Autoreferacie:

Zbliżając się do ekranów, można było dostrzec w nich własne odbicie. Mogliśmy zatem uznać, że przebywając w określonym miejscu, stajemy się istotną częścią danego środowiska. Obiekt zaczynał przejmować kontrolę nad widzem, który jako postrzegający, stawał się jednocześnie figurą postrzeganą. Celem mojego działania było zachęcenie widza, by zakwestionował swój sposób patrzenia na świat i samego siebie.

Interesujące z punktu widzenia artysty zagadnienie pojmowania otaczającej nas przestrzeni, zależne od procesów poznawczych takich jak pamięć i percepcja stały się dla Habilitanta przedmiotem analiz i źródłem kreacji nieoczywistych przestrzeni, poszukiwaniem relacji pomiędzy pamięcią i konkretnym związanym ze wspomnieniem miejscem. Dr Filip Wierzbicki – Nowak w swojej pracy doktorskiej pt. *Nawarstwianie i rozwarstwianie. Konteksty przenikania przestrzeni w obrazie.*, tworzy metaforyczny obraz pamięci poprzez użyte w instalacji artystycznej, ułożone warstwowo tafle szkła z naniesionym na ich powierzchnie rysunkiem. Habilitant wykorzystując transparentność użytego do realizacji artystycznej materiału, uzyskuje wielowarstwowy zapis – obraz funkcjonowania pamięci. Stosowane przez Filipa Wierzbickiego – Nowaka rozwiązania formalne oraz proces poszukiwania adekwatnych sposobów ekspozycji prac, zapewniający optymalny, sugestywny przekaz treści odnoszących się do pojęć czasu i kruchej, ulotnej natury pamięci, ewoluowały, przybierając różne formy, jednakże każdorazowo pozostając ze sobą w symbiotycznym związku. Artysta tworzy przestrzeń, gdzie odbiór dzieł nie opiera się wyłącznie na materialności obiektów sztuki, ale na odbiorze sztuki w kategorii zjawiska przestrzennego, które łączy artystę z odbiorcą. Aranżacje wystawiennicze stają się również przestrzenią dla manifestacji efemerycznej natury zjawisk zachodzących w organizowanej przestrzeni, przy udziale światła i odbijających światło i otoczenie materiałów- powierzchni szklanych i lustrzanych. Artysta tworzy przestrzeń dla odbioru sztuki, której

kształt się zmienia w zależności od pory dnia, rodzaju oświetlenia, obecności osób odwiedzających miejsce prezentacji prac. Interesującym przykładem takiej aranżacji jest ekspozycja wystawiennicza pt. *Terytoria*, zorganizowana w niekonwencjonalnej przestrzeni Centrum Sztuki Galerii EL w Elblągu. Habilitant ilustrując proces nawarstwiania wspomnień umieścił w przestrzeni obiekty zbudowane z kilku warstwowo nałożonych na siebie tafli szkła, naniesiony na każdą z warstw rysunek tworzył gęsty splot śladów, który w efekcie nawarstwień tworzył wielowarstwowy zapis, wykorzystanie efektu szklanych i lustrzanych odbić dodatkowo wzbogaciło narrację obrazów, poprzez odbity obraz fragmentów architektury oraz osób zwiedzających wystawę. Koncepcja takiej ekspozycji prac poprzez zastosowane środki wizualne uruchamia ukrytą wymowę obrazów, a realizacje zyskują nowy wymiar, to alegoria ulotnej natury czasu i pamięci, pojęć istotnych w procesie odkrywania otaczającej nas przestrzeni. Habilitant napisał:

Poszczególne warstwy tworzyły zbiór nasycony subiektywnymi i obiektywnymi informacjami. Nawarstwiony ślad pokrywający swoją powierzchnią kolejne szklane warstwy, zakrywał pierwotny, klarowny obraz informacji. Ślady podobne jak te w naszej pamięci stawały się nieczytelne i trudne do odszyfrowania (...) Wielowarstwowość nakładających się treści i informacji potęgowała wrażenie nieczytelności (...) znajdujące się na samym spodzie lustro pozwalało widzowi na aktywne uczestniczenie w procesie percepcji dzieła. Nasz wizerunek zagubiony między kolejnymi warstwami znaczeń, stawał się prawie niedostrzegalny.

Artysta wykorzystuje walory otoczenia, w którym ekspozuje prace, aktywizuje mechanizm wiązania sztuki i przestrzeni jej prezentacji, dzięki czemu powstaje jednorodna, organiczna struktura ewokująca nowe znaczenia, oparta na dialogu przestrzeni z elementami sztuki oraz jej odbiorcami. Dochodzi do niebanalnego sprzęgania obiektów sztuki z ich otoczeniem, tak określona materialnie przestrzeń sprawia, że w rezultacie powstaje rodzaj napięcia pomiędzy przestrzenią, a granicą dzieła, obiektem, a jego kontekstem przestrzennym, pomiędzy przestrzenią rzeczywistą i imaginacyjną. Dla artystów wizualnych istotny jest kontekst, w którym ich dzieła są prezentowane, uwzględniający relacyjny aspekt działań artystycznych i przestrzeni ekspozycji prac, stwarzając możliwość aranżowania przestrzeni otwartej na odbiorcę, który przestaje być bierny, stając się aktywnym uczestnikiem wystawy.

Fragmenty obrazowanej przez Habilitanta rzeczywistości odnoszą się do wspomnień, są jednocześnie realne i pozbawione realności w czasie i przestrzeni, stanowią obszar osobistych rozważań, ale wynikają również z potrzeby odróżnienia pamięci indywidualnej od pamięci o charakterze kolektywnym, tworząc przestrzeń do interpretacji i kontemplacji dla odbiorców.

Dr Filip Wierzbicki – Nowak w swoich działaniach artystycznych odkrywa różne aspekty zapisu rysunkowego, zarówno w kontekście materii, jak i specyficznego dla rysunku rozumienia pojęć przestrzeni i śladu, gdzie obrazy przyjmują formę śladów, nieukończonych zapisów, nawarstwiane tworzą gęstą sieć znaczeń, metaforyczny obraz pamięci. Realizacje Habilitanta są refleksją nad językiem rysunku, nad kruchością nietrwałej natury pamięci, nad zapisem śladu. Dr Filip Wierzbicki - Nowak tworzy przestrzeń sztuki, której kształt wynika z potrzeby wykraczania poza fizyczne granice obrazu wyznaczające ramy postrzegania, na rzecz ich niwelowania, poprzez eksperymentowanie i manipulowanie tymi granicami tworzy płaszczyznę do odkrywania nowych znaczeń i interpretacji w obszarze prezentacji sztuki. W projekcie artystycznym *Stygfforsen* (Galeria AT, 2019) połączenie serii szkiców w technice tuszu lawowanego oraz zapis kamerą cyfrową, tworzą podstawę działania artystycznego integrującego różne media takie jak rysunek, obraz animowany, projekcja video oraz dźwięk. Habilitant w Autoreferacie napisał:

Na ekspozycji umieściłem naprzeciw siebie dwie projekcje wideo z emitowanym dźwiękiem. Pierwsza przedstawiała animowane obrazy wykonane nad wodospadem, połączone z niskim, basowym brzmieniem. Druga to wcześniej zrealizowane animacje, na które nałożony został obraz wideo

wodospadu Styggforsen, a także dodany w postprodukcji tzw. biały szum-szum o całkowicie płaskim widmie. Wystawę dopełniał cykl linorytów oraz obraz na płótnie pokryty ziemią pochodzącą z nad wodospadu, zmieszana z żywicą i klejem kostnym. W realizacji, w której zmienność natury stała się źródłem mojej inspiracji, uchwycony został niedostrzegalny moment, w którym prawie niewidoczna linia, występująca w środowisku naturalnym, znajduje się wokół nas i przechodzi w kształty, są one asymetryczne, dynamiczne, kurczą się i rozszerzają.

Zintegrowane pod względem formalnym działania artystyczne, w efekcie zespolenia w jednej realizacji różnych form wypowiedzi artystycznej i różnych środków przekazu, syntetyzujących dźwięk i obraz odnosi się do pojęć czasu i zmiennej natury otaczającej nas przestrzeni oraz zachodzących w niej zjawisk. Habilitant tworzy zapis, który jest zdarzeniem w czasie i przestrzeni. Skłonność do zamazywania granic dyscyplin i gatunków to jedna z najbardziej istotnych cech sztuki współczesnej, gdzie dzieła audiowizualne to zdecydowana większość sztuki odwołującej się do wielu zmysłów jednocześnie. Przyjmowane przez Artystę założenia formalno-ideowe w realizowanych projektach artystycznych stanowią zapowiedź kolejnych prac, w tym również tych wchodzących w skład zgłoszonego dzieła habilitacyjnego. Twórczość Habilitanta lokuje się między dyscyplinami sztuki, a skłonność do eksperymentowania nadaje oryginalny wymiar jego działaniom artystycznym, gdzie kolejne realizacje stanowią naturalną konsekwencję wcześniejszych dokonań.

Kandydat posiadając odpowiedni dorobek twórczy zgromadzony po uzyskaniu stopnia doktora sztuki, podjął starania o wszczęcie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki. Habilitant przedstawił do oceny osiągnięcia artystyczne, cykl obrazów akrylowych na płótnie pt. *Mitologie* oraz instalację audiowizualną pt. *Zone*.

W skład cyklu malarskiego wchodzi następujące prace:

- Jarowit*, 120x 170 cm, akryl na płótnie, 2020
- Stribog*, 120x170 cm, akryl na płótnie, 2020
- Bereginya*, 120x170 cm, akryl na płótnie, 2021
- Bazyliszek*, 120x170 cm, akryl na płótnie, 2021
- Gniazdo*, 120x170 cm, akryl na płótnie, 2020
- Żmij*, 120x170 cm, akryl na płótnie, 2020
- Wyraj*, 120x170 cm, akryl na płótnie, 2020
- Terra*, 170x240 cm, akryl na płótnie, 2020
- Nawie*, 170x240 cm, akryl na płótnie, 2022
- Dadźbóg*, 170x240 cm, akryl na płótnie, 2022
- Zone*, instalacja audiowizualna, 2023

Obrazy z cyklu *Mitologie* prezentowane były na dwóch wystawach indywidualnych oraz trzech wystawach zbiorowych.

Wystawy indywidualne:

2022 - *Mity, utopie, fantasmagorie*, Miejski Ośrodek Sztuki, Gorzów Wielkopolski

2023 - *Punkty odniesienia*, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń

Wystawy zbiorowe:

2020 - *Utopia. Przestrzeń zamknięcia*, Transporter Kultury, Kraków

2021- *Przyciąganie*, Słodownia-Stary Browar, Poznań

2023- *Refiguracje*, Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej- Galeria Kameralna w Słupsku, Baszta Czarownic w Słupsku, Centrum Aktywności Twórczej w Ustce

Instalacja *Zone* prezentowana była na jednej wystawie indywidualnej *Punkty odniesienia* w 2023 r. oraz na jednej wystawie zbiorowej *Refiguracje* w 2023 r.

Sięgając po mity i podania Habilitant odnosi się do utopijnych wizji rzeczywistości, poszukując odpowiedzi na pytanie na jakie potrzeby odpowiada współczesny mit, a także jakie formy wypowiedzi przybiera. Obrazy i obiekty prezentowane na wystawach w Galerii Wozownia w Toruniu i Miejskim Ośrodku Sztuki w Gorzowie Wielkopolskim stanowią rezultat poszukiwań twórczych oscylujących wokół wspomnień, przeczuć i wrażeń, wątpliwości, lęków i nadziei. Habilitant w swoich wizualnych narracjach odnosi się do współcześnie istotnych zagadnień związanych z katastrofą ekologiczną i kryzysem klimatycznym. Symbolika związana z mitem służy Artysty do poszukiwania odniesień do rzeczywistości, gdzie poruszając się pomiędzy kulturowymi archetypami a współczesnością, eksploruje problematykę związaną z kryzysem migracyjnym, a także pandemią oraz zjawiskiem rozprzestrzeniania się wirusów. Habilitant sięgając do mitologii i natury tworzy obrazy otaczającej nas rzeczywistości, obrazy świata w formie poetyckich zapisów wizualnych. Nerwowość linii i form w obrazach jest swobodnym nawiązaniem do powszechnie panującego współcześnie szumu informacyjnego, odzwierciedla niepokój i zamęt. Chaotyczny pod względem formalnym zapis, Artysta porządkuje poprzez wprowadzanie zabiegów kompozycyjnych wizualnie bliskich metodom obrazowania stosowanym w kartografii, nawiązując do stylistyki graficznej charakterystycznej dla map geograficznych. Mit stanowi dla Artysty przestrzeń dla prób zrozumienia świata, jest odpowiedzią na przesycony danymi, fragmentaryczny i niejednoznaczny obraz wiedzy, a każdy z obrazów należących do cyklu stanowi element tworzonej przez Habilitanta mitologii, na którą składają się wyobrażenia o otaczającym nas świecie. Filip Wierzbicki – Nowak odsłania i ujawnia wielowarstwowy obraz świata, odkrywa osobisty, iluzoryczny w istocie, proces określenia kształtu otaczającej nas rzeczywistości. Odwołując się do podań ludowych i mitów Habilitant tworzy cykl obrazów, który jest wyrazem kryzysu racjonalnej wiedzy o otaczającej nas rzeczywistości, wynika z potrzeby zadawania pytań o kondycję współczesnego świata. Istotnym elementem narracji prac wchodzących w skład cyklu malarskiego jest kolor, który odgrywa kluczową rolę w formułowaniu symbolicznych treści. Seria dynamicznych kompozycji malarskich o złożonej strukturze tworzy przestrzeń dla odbioru wizji świata dalekiej od rzeczywistości, gdzie kształt kontynentów jest efektem działania niczym nieskrępowanej wyobraźni twórcy, gdzie Artysta rozprawia się z obrazem współczesnego świata, odnosząc się do mitycznej historii o wszechświecie. Projekcja, która towarzyszy ekspozycji malarstwa oraz korespondująca z obrazem audiowizualnym instalacja w formie dwóch okręgów, złożonych z drobnych elementów, nawiązujących do symboli i archetypów związanych z symboliką słowiańską tworzą spójną artystycznie przestrzeń dla odkrywania nowych skojarzeń, powiązań i kontekstów odnoszących się do przemian zachodzących we współczesnym świecie.

Podsumowując, dr Filip Wierzbicki – Nowak w swoich działaniach artystycznych odnosi się do przestrzeni, poprzez jej doświadczenie, tworzy obrazy, rysunki, kolaże, gdzie każdorazowo przestrzeń poddawana jest różnym zabiegom, w tym: kadrowaniu, multiplikacji, deformacji, nawarstwianiu czy powielaniu fragmentów obrazu rzeczywistości, dokonując redefinicji obrazu przestrzeni. W wyniku tych działań oraz poprzez zastosowane w realizacjach materiały takie jak: polerowana blacha, lustra, transparentne i półtransparentne tafle szkła tworzy rodzaj percepcyjnych ekranów, które stanowią przestrzeń kontemplacji i dialogu z odbiorcą.

Obrazy, które Artysta tworzy są grą iluzji, która dotyka granicy pomiędzy realnością i fikcją, granicy pomiędzy subiektywnym a obiektywnym postrzeganiem rzeczywistości, pomiędzy złudzeniem a znaczeniem granicy percepcji. Przyjęta przez Artystę strategia polegająca na kształtowaniu obrazu poprzez nawarstwienia, gdzie istotny staje się proces przenikania, mieszania warstw splotów linii i kształtów prowadzi do powstawania wrażenia ruchomości obrazu, a rozedrgany, nieczytelny zapis służy artyście do przekazywania metaforycznych treści. Filip Wierzbicki – Nowak tworzy serie prac, imaginacyjnych zapisów przestrzeni, której kształt ewoluuje, w każdym kolejnym obrazie, ujawniając jej inny wymiar i formę. Stosowane przez Habilitanta rozwiązania formalne oraz poszukiwanie najlepszych sposobów ekspozycji prac, zapewniający sugestywny przekaz artystycznych treści, prowadzą do uruchomienia mechanizmu odszukiwania ciągów znaczeniowych, powstających pomiędzy pracami zrealizowanymi w obszarze różnych mediów, gdzie istotny jest aspekt wizualny organizowanej przestrzeni.

Z przedstawionej przez dr Filipa Wierzbickiego - Nowaka dokumentacji wynika, że jest autorem 17 wystaw indywidualnych zrealizowanych w latach 2008-2023 oraz, że uczestniczył w 66 wystawach zbiorowych, organizowanych w Polsce i za granicą. Działania artystyczne dr Filipa Wierzbickiego – Nowaka pokazują ciągłość w procesie kształtowania i ewoluowania postawy twórczej, a osiągnięcia Habilitanta wnoszą znaczny wkład w rozwój dyscypliny.

Kandydat jest autorem publikacji, wykładów, spotkań autorskich, uczestnikiem konferencji i sympozjów o sztuce. W obszernej dokumentacji dorobku artystyczno-naukowego Habilitanta odnajdują również informacje o uczestnictwie w programach międzynarodowych, rezydencjach artystycznych, udziale w pracach zespołów badawczych. W roku 2017 dr Filip Wierzbicki – Nowak kierował projektem badawczym pt. *Transparentne powłoki absorbujące przestrzeń- badanie poprzez wykorzystanie struktur pochłaniających oraz odbijających otoczenie*, w latach 2021-2022 był kierownikiem projektu badawczego pt. *Współczesne mitologie-badanie utopijnych wizji rzeczywistości opierających się o media cyfrowe, mity i podania*. Habilitant jest autorem i współautorem publikacji, m.in. katalogu autorskiego pt. *Filip Wierzbicki – Nowak, UAP, 2021*, jest współautorem publikacji *3x4 UAP, Galeria AT, 2018* oraz autorem rozdziału w publikacji *Antarktikos magazine Mapping Nature, Daarzijn, Rotterdam, 2021*.

Dr Filip Wierzbicki -Nowak jest laureatem nagród i wyróżnień w konkursach artystycznych. Habilitant otrzymał Wyróżnienie Honorowe na Ogólnopolskiej Wystawie Rysunku w Toruniu w 2012 roku oraz Nominację do Nagrody STRABAG Artaward International w Wiedniu w 2021 roku. W roku akademickim 2011/2012 oraz 2015/2016 był stypendystą Rektora UAP, a w latach 2016-2018 uzyskiwał Stypendium Jakościowe dla najlepszych doktorantów, trzykrotnie otrzymał stypendium zagraniczne w Holandii, Niemczech i Hiszpanii, był również uczestnikiem rezydencji artystycznych w Belgii i Portugalii w 2023 roku.

Oryginalna, poszukująca postawa artystyczna Habilitanta, potrzeba odkrywania nowych obszarów w sztuce, a także świadomość i dojrzałość twórcza stanowią solidny fundament dla kolejnych projektów artystycznych. Dorobek artystyczny i naukowy, jakość powstałych dzieł i poziom ich prezentacji oceniam wysoko. Aktywność twórcza Habilitanta oraz wskazane osiągnięcie artystyczne, stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w pełni spełniają wymogi stawiane kandydatom w tym zakresie, a jakość przedstawionego materiału nie budzi moich wątpliwości.

OCENA OSIĄGNIĘĆ DYDAKTYCZNYCH, ORGANIZACYJNYCH I POPULARYZUJĄCYCH SZTUKĘ

Pan dr Filip Wierzbicki – Nowak od 2016 r. prowadzi zajęcia z przedmiotu Rysunek z elementami anatomii w VIII Pracowni Rysunku dr hab. Katarzyny Kujawskiej -Murphy prof. UAP. Od 2022 r. prowadzi zajęcia w ramach przedmiotu Portfolio oraz cykl autorskich wykładów z teorii anatomii w języku angielskim dla studentów programu Study in English. Habilitant wielokrotnie pełnił

funkcję kuratora wystaw studenckich oraz organizatora wydarzeń artystycznych. W 2016 r. pełnił funkcję współorganizatora międzynarodowego wydarzenia A 21 International Art Exhibition, a w 2017r. był organizatorem międzynarodowego pleneru pt. *Linia horyzontu: fizyczna, mentalna. Reprezentacja archetypiczna*. Habilitant w 2021 r. pełnił funkcję kierownika Międzynarodowych Warsztatów *Concurso Universitatio 2021, UAP, Centro de diseno, cine y television, Mexico City*. W dokumentacji habilitacyjnej zawarte zostały informacje o udziale Habilitanta w pracach zespołów eksperckich, współpracy z otoczeniem społecznym, gospodarczym oraz działalności popularyzującej sztukę. Dr Filip Wierzbicki - Nowak brał udział w realizacji projektów artystycznych opartych na współpracy naukowej krajowej i zagranicznej, współpracował przy tworzeniu 21 Edycji Programu Edukacyjno-Projektowego, UAP. Wielokrotnie pełnił funkcję członka jury konkursów, sprawował opiekę merytoryczną nad studentami nagradzonymi w konkursach organizowanych w Polsce i za granicą. Habilitant był piętnastokrotnie organizatorem warsztatów artystycznych organizowanych na UAP oraz poza uczelnią. W latach 2016-2018 Kandydat pełnił funkcję członka Wydziałowej Komisji Stypendialnej studiów doktoranckich, a w 2017 r. pełnił funkcję członka Wydziałowej Komisji ds. podziału środków na badania naukowe. W roku akademickim 2015/2016 oraz 2016/2017 dr Filip Wierzbicki - Nowak był przedstawicielem doktorantów na Radach Wydziału Malarstwa i Rysunku UAP, a w latach 2016-2018 pełnił funkcję przedstawiciela doktorantów w Senacie UAP. W roku 2016 Habilitant był wiceprzewodniczącym Rady Doktorantów UAP oraz członkiem Senackiej Komisji dyscyplinarnej ds. doktorantów, UAP. Od 2019 r. Kandydat pełni funkcję przedstawiciela młodych pracowników naukowych na UAP, a od 2022 r. koordynatora wydziałowego zespołu ds. ewaluacji. Kandydat powoływany był w skład komisji dyplomowych oraz komisji rekrutacyjnych UAP. Całość przedstawionego dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzującego sztukę sprawia solidne wrażenie, a zawarte w załączonym wykazie informacje w pełni wypełniają wymagania stawiane przed Habilitantem w tym zakresie.

KONKLUZJA

Z analizy dokumentacji i lektury Autoreferatu doktora Filipa Wierzbickiego – Nowaka, zapoznaniu się z dorobkiem artystycznym, naukowym i dydaktycznym, który był przedmiotem ocen w niniejszej recenzji, nie mam wątpliwości co do wartości i jakości przedstawionego przez Habilitanta dorobku oraz wskazanego osiągnięcia artystycznego (dzieła habilitacyjnego) pt. Cykl prac malarskich *Mitologie* oraz instalacja audiowizualna *Zone*, zrealizowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, przeprowadzanym przez Akademię sztuk Pięknych w Warszawie. Potencjał i poziom artystyczny prac dr Filipa Wierzbickiego – Nowaka wnoszą znaczny wkład w rozwój dyscypliny, a dorobek Habilitanta należy wysoko oceniać w kontekście troski o zachowanie narodowego dziedzictwa kulturowego, tym samym stwierdzam, że osiągnięcia artystyczne, naukowe, dydaktyczne, organizacyjne oraz w zakresie popularyzacji sztuki spełniają wymagania art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t. j. Dz. U. z 2023r. poz. 742 ze zm.) stawiane kandydatom, ubiegającym się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego. W związku z powyższym, wniosek o nadanie takiego stopnia Panu dr Filipowi Wierzbickiemu – Nowakowi z pełnym przekonaniem popieram.

Prof. Joanna Stefańska